

Юрфак випустив перших бакалаврів

11 лютого 2010 року стало знаменною датою в історії юридичного факультету нашого університету, адже саме в цей день відбувся перший випуск бакалаврів.

Дипломи з відзнакою були вручені Наталії Андрусенко, Валерію Бабченку, Світлані Гончаренко, Яні Мироненко, Олександрі Одинцю, Ярославу Олексенку, Інні Остряньській, Ігорю Федченку, Світлані Хижковій та Євгенії Шишко. Дипломи встановленого зразка отримали також 39 випускників факультету.

Вітаючи випускників, ректор СНАУ професор В.І. Ладика побажав їм подальших успіхів, зазначивши, що професію юриста, як правило, обирають на все життя. Він підкреслив, що сьогоднішня подія для нього особисто є дуже важливою, адже наглядно засвідчує про те, що факультет активно розвивається і невпинно йде вперед.

На адресу винуватців свята впродовж вечора пролунало багато теплих слів, сказаних професором кафедри адміністративного та інформаційного права І.В. Арістовою та деканом факультету С.І. Запарою.

Натомість випускники Станіслав Салата та Світлана Хижкова від імені всіх своїх однокурсників висловили щирі вдячність викладачам, рідному факультету та університету за отримані знання та високий рівень фахової підготовки, а відзначаючи найвищий акредитаційний рівень СНАУ, не втрималися, щоб не процитувати улюблений «фірмовий» вислів першого проректора М.П. Курила.

Кращі виконавці та художні колективи нашого університету долучилися до того, щоб ця подія стала дійсно святковою і надовго запам'яталася студентам, їх батькам та всім, хто був присутній у залі.

Щастя й успіхів вам, дорогі наші випускники! І нехай ті знання і безцінний досвід, які ви отримали, навчаючись у СНАУ, стануть запорукою вашого вдалого працевлаштування, кар'єрних злетів і процвітання.

Олена Мовчан

Свято зрілості та розставання

*У житті має пощастити двічі:
в кого родиться і в кого учить...*

Шість років позаду - і нарешті самостійне життя! Прощай, університет!... А в очах сум...

Протягом двох тижнів тривав захист магістерських робіт, а вже 13 лютого відбувся 14-й випуск магістрів інженерно-технологічного факультету СНАУ, на якому 64 висококваліфікованих магістри за спеціальністю «Механізація сільського господарства» отримали дипломи про повну вищу освіту. Дипломи з відзнакою отримали Захарова Тетяна, Овечкін Сергій, Плавинський Руслан, Коломісць Ірина, Удовенко Олексій. Цього року до аспірантури було рекомендовано двоє випускників.

Ось і настав цей день — день прощання з університетом. Попереду незвідана даль. Позаду рідні стіни факультету, заквітчана чорнобривцями та айстрами університетська стежка.

Свято отримання диплому назавжди залишиться яскравим спогадом у серцях випускників. На урочистості завітали ректор СНАУ Володимир Іванович Ладика; проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи Валерій Миколайович Жмайлов; проректор з науково-педагогічної та виховної роботи Лариса Володимирівна Бондарчук; пер-

ший заступник начальника головного управління агропромислового розвитку ОДА Володимир Іллів Шахов; начальник відділу матеріально-технічного забезпечення та безпеки праці головного управління агропромислового розвитку Сумської області Петро Іванович Турчин.

Зачитувала наказ про вручення дипломів з відзнакою начальник навчального відділу Наталія Володимирівна Колодненко.

У виконанні вокального ансамблю факультету пролунав «Марш механіків». Руслан Щербаков, студент 2 курсу ІТФ,

заспівав веселу пісню з кінофільму «Іван Васильович змінює професію». Студенти хореографічного ансамблю ІТФ виконали запальний танець про українське сало, яке завжди в моді.

І, пройшовши тисячі доріг, мов на світлий вогник, ми знов зазираємо у твої аудиторії, Сумський національний аграрний університет!

Переїмалася святково-ностальгічним настроєм інженерів
Уляна Зимна

ВІСНИК

2

(197)

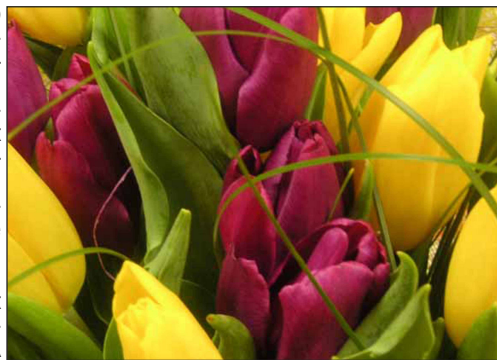
п'ятниця,
19 лютого
2010

сумського національного аграрного університету

СВЯТО

Дні краси та мужності

Ще зовсім недавно здавалося, що зима ніколи не скінчиться, і холодній погоді немає кінця і краю. Але кожен рік відбуваються дивні речі: як тільки в календарі з'являються листочки з днями першого весняного місяця, то відразу й сонце гріє сильніше, і бурульки тануть, і потічки біжать, і птахи щебечуть так дзвінко, що на душі радість - Весна прийшла! А разом з нею і всіма улюблене жіноче свято - 8 березня. У цей день, подібно весняним квітам, всі представниці кращої половини людства розквітають так, що ні в казці сказати, ні пером описати. Та й важко вибрати кращий час для святкування, ніж рання весна, коли прокидається від зимового сну природа і розпускаються перші квіти - проліски. У ці

святкові дні хочеться побажати прекрасній половині нашого університету нев'яучої молодості, радості та краси. Нехай вас, дорогі жінки, завжди оточує увага чоловіків, а прекрасні почуття дарують натхнення для нових творчих успіхів і життєвих перемог!

Але святу 8 березня передувє не менш традиційне чоловіче свято - День захисника Вітчизни. 23 лютого - визначна дата для всіх чоловіків, хто колись мав честь носити погони й військову форму, а також - для всіх жінок, які з тривогою і гордістю чекали на повернення з лав Збройних сил своїх синів, братів, коханих. Ми виростили з цим святом, дорослішали і мужніли, беручи за приклад історію свого народу та його найкращих представників. Попри все, і тепер 23 лютого, як і десятиліття тому, асоціюється насамперед з мужністю та стійкістю людського характеру, силою духу і відданістю Батьківщині. Тому вітаємо всіх чоловіків зі святом. Здоров'я, витримки й нових висот, щастя й родинного затишку кожному з вас!

Адміністрація СНАУ,
редакція газети «Вісник СНАУ»

ювілей

Михайлу Яковичу Довжику – 55!

Михайла Яковича Довжика довго представляти не треба. Він - декан інженерно-технологічного факультету, завідувач кафедри тракторів і сільгоспмашин, кандидат технічних наук, вчений того покоління, які багато в чому створили нову науку сільського господарства. Його наукова робота пов'язана з удосконаленням нових типів та існуючих робочих органів ґрунтообробних і сільськогосподарських машин, машин для збирання коренеплодів, зернозбиральних машин з використанням механіко-технологічних властивостей сільськогосподарських матеріалів, з якими дані робочі органи працюють.

22 лютого йому виповнюється 55 років. З них більше 30 його доля пов'язана із Сумським НАУ. Минулі роки слави й незабутні. Михайло Якович багато навчає і навчається сам. Сьогодні його глибокий підхід допомагає формувати світогляд наших студентів, виховувати гідну зміну. Недарма ж кажуть, що з роками людина стає добрішою і мудрішою. Ці слова також, безумовно, відносяться до Михайла Яковича. Сьогодні ювіляр повний сил, енергії та нових планів. Він вірить у майбутнє свого університету, з оптимізмом дивиться вперед, розвиваючи свій факультет на посаді декана. Слово колегам та студентам для привітання.

Войтюк Дмитро Григорович, к.т.н., професор, директор Навчально-наукового технічного інституту Національного університету біоресурсів і природокористування України, член-кореспондент НААНУ:

Вперше познайомився з Михайлом Довжиком, коли приймав його у студенти Української сільськогосподарської академії на факультет механізації у 1972 році. Запам'ятався він мені досить сумлінним та цілеспрямованим молодиком. Усе, за що брався, він не сприймав поверхнево, і це допомогло йому у подальшому житті розвиватися як особистість, як кваліфікований спеціаліст. Зараз я знаю Михайла Яковича як досить цілеспрямовану і різнобічно розвинену людину. Він зацікавлений у тому, щоб спектр спеціальностей на факультеті

розширювався, він добився того, що зараз в СНАУ ви маєте лабораторію по електротехніці, і ця спеціальність не тільки ліцензована, а й буде акредитована. Особисто я бачу, що він дуже вболіває за справу, намагається впровадити нові передові педагогічні технології. Він активний учасник роботи науково-методичного центру комісії Мінагрополітики і Міністерства освіти і науки по вирішенню питань наукового процесу. І наостанок хочеться побажати міцного здоров'я та наснаги у роботі, а також щоб він не зупинявся на досягнутому!

Яцун Степан Степанович, к.т.н., доцент кафедри тракторів і с.-г. машин:

Довжика знаю з 1978 року. З самого початку роботи він брав активну участь в оснащенні матеріально-технічної бази кафедри і всього філіалу. Те, що кафедра

мала в той час сучасну сільськогосподарську техніку і в достатній кількості, його безпосередня заслуга.

Михайло Якович цілеспрямований, швидко зорієнтувався, що без наукової підготовки у вишї нема чого робити, тому вчасно захистив кандидатську й зміг організувати навколо себе групу студентів, яку заохотив і до наукової роботи.

Активно займається методичною робо-

закінчення стор. 3

У лютому святкують ювілей:

2 лютого – **Барабаш Григорій Іванович**, доцент кафедри експлуатації техніки;

3 лютого – **Пальоха Оксана Миколаївна**, асистент кафедри правосуддя;

4 лютого – **Мандрика Вікторія Миколаївна**, фахівець інформаційно-видавничого центру,

Ліфінцева Лариса Пилипівна, прибиральниця спортивно-оздоровчого корпусу;

5 лютого – **Сенченко Надія Костянтинівна**, старший викладач кафедри землеробства, ґрунтознавства та агрохімії;

7 лютого – **Плавинська Світлана Володимирівна**, інженер інформаційно-видавничого центру;

8 лютого – **Середенко Олена Анатоліївна**, фахівець ННІ заочної освіти,

Голубченко Любомир Володимирівна, підсобний робітник спортивно-оздоровчого комплексу;

10 лютого – **Білан Ольга Юріївна**, економіст планово-фінансового відділу;

11 лютого – **Пономаренко Олександр Васильович**, тракторист МТП;

12 лютого – **Ражева Галина Григорівна**, сторож-вахтер навчального корпусу №2;

13 лютого – **Неліна Людмила Іванівна**, завідувач лабораторії проектування технічних систем;

14 лютого – **Онопрієнко Володимир Петрович**, доцент кафедри рослинництва;

15 лютого – **Скрипка Валентина Тимофіївна**, прибиральниця навчального корпусу №4;

16 лютого – **Галушка Сергій Анатолійович**, асистент кафедри архітектури та інженерних вишукувань,

Дермелюв Іван Миколайович, слюсар по ремонту й обслуговуванню обладнання котельні та котлів;

21 лютого – **Малік Юрій Володимирович**, навчальний майстер кафедри тракторів та с.-г. машин;

22 лютого – **Довжик Михайло Якович**, декан інженерно-технологічного факультету;

24 лютого – **Шеремет Лідія Григорівна**, доцент кафедри ботаніки та фізіології с.-г. рослин;

25 лютого – **Ільченко Олексій Володимирович**, старший викладач кафедри економіки та контролінгу,

Губін Михайло Іванович, слюсар-сантехнік ГЕСМ;

27 лютого – **Гурова Тетяна Валеріївна**, доцент кафедри ветсанекспертизи, мікробіології, зоогієни та безпеки і якості продуктів тваринництва,

Хромушина Людмила Анатоліївна, старший викладач кафедри фінансів,

Кришталь Валентина Іванівна, молодший науковий співробітник НПЦ.

Вітаємо наших шановних ювілярів, а також всіх співробітників СНАУ, хто відсвяткував свій день народження у лютому, бажаємо їм міцного здоров'я, бадьорості, успіхів та сонячного настрою!

інновації

Корпоративна каталогізація в діяльності сільськогосподарських бібліотек Сумщини

У сучасному світі глобальної інформатизації змінюється роль та розширюються функції бібліотек як основних накопичувачів інформаційних ресурсів. Бібліотека розширює методи та засоби роботи з інформаційними потоками, засвоює технологію архівування джерел електронної інформації та їх аналітико-синтетичного оброблення, створює і використовує нові інформаційні продукти.

Базовим інформаційним ресурсом кожної бібліотеки, незалежно від її величини, статусу чи місцезнаходження є її електронний каталог.

Наявність електронного каталогу та необхідного програмного забезпечення дозволяє формувати нові бібліографічні інформаційні ресурси, довільним чином об'єднуючи самі електронні каталоги та інші бази даних.

Бібліотеки Сумського НАУ та коледжів СНАУ вже певний час працюють над формуванням своїх електронних каталогів. Так, свій електронний каталог бібліотека СНАУ формує з 1991 р., і на початок цього року в ньому вже є 72919 записів. Успіхи наших коледжів, звісно, дещо скромніші.

Електронні каталоги окремих бібліотек формуються для задоволення потреб своїх користувачів, забезпечення оперативного доступу до бібліотечно-інформаційних ресурсів. Цей процес вимагає величезних зусиль і часу, який іноді є найціннішим ресурсом. У цьому зв'язку набуває особливого значення питання співпраці та координації зусиль бібліотек.

Головна бібліотека територіального об'єднання сільськогосподарських бібліотек м. Суми та області – бібліотека Сумського НАУ, стала ініціатором створення корпоративного регіонального рівня. 15 січня 2010 р. на базі нашої бібліотеки відбулися збори керівників бібліотек названого об'єднання, де головним постало питання корпоративної каталогізації та створення розподіленого електронного каталога.

Всі присутні на зборах завідувачі бібліотек аграрних коледжів нашої області були єдині в розумінні того, що будь-яка корпоративна бібліотечна мережа являє собою єдиний комплекс організаційних, технічних та інформаційних засобів, призначених для створення і використання поєднаних інформаційних ресурсів з метою найбільш повного задоволення інформаційних потреб користувачів, а головне – раціонального використання часу і трудових ресурсів.

Отже, розпочинаємо роботу. Відсьогодні кожна з бібліотек об'єднання реєструватиме у своєму електронному каталозі один журнал і створюватиме записи на окремі статті з нього; потім – надсилатиме ці записи до бібліотеки СНАУ, яка в свою чергу, надішле ці ж записи іншим бібліотекам, що передплачують дане видання. Робота вигідна – адже за надіслані записи на один журнал кожна бібліотека коледжу отримує записи на п'ять інших періодичних видань.

Окрім цього, бібліотека СНАУ виспунила ініціатором створення розподіленого каталогу об'єднання на базі свого електронного каталогу. Ви вже знайомі з електронним каталогом нашої бібліотеки, доступ до якого можливий через сайт університету (www.sau.sumy.ua). А от у студентів коледжів СНАУ немає можливості користуватись своїми каталогами через Інтернет. Тому ми надамо їм таку можливість: вже найближчим часом електронні каталоги бібліотек аграрних коледжів Сумщини будуть доступні відвідувачам сайту Сумського НАУ. Знайти їх можна буде поряд з нашим електронним каталогом.

Окрім цього, на засіданні керівників територіального об'єднання сільськогосподарських бібліотек області завідувачем відділу комплектування Романовською Т.І. надана консультація з організації обмінних фондів бібліотек. Голова об'єднання – директор НБ СНАУ Н.М. Демиденко, підвівши підсумки роботи за минулий рік, окреслила пріоритетні напрямки роботи бібліотек об'єднання у 2010 році.

Галина Комликова,
завідувач відділу
новітніх бібліотечних технологій та
автоматизації бібліотечних
процесів

дозвілля

Святкуємо день безкарного черевоугідництва: будь-яке розумне божевілля вітається

Таку морозну зиму, яка видається цього року, хочеться провести якомога швидше – настільки усі скучили за весною. Так що, може, навіть і добре, що у 2010-му святкували масляну так рано: з 8 по 14 лютого.

Масляна – одне з небагатьох язичницьких свят, яке ми успадкували від слов'ян. До прийняття Християнства її «прив'язували» до дня весняного сонцевороту, а потім вона стала залежати від часу Великого посту. Звідси правила. М'ясо в Масляну не їдять. Тому твердою рукою відсторонює запропонований вам млинець з фаршем подібно до суворого непитушого робітника з відомого радянського плаката. А ось риба й молочна продукція дозволяється. Тому, мабуть, традиція пекти млинці і виявилася такою стійкою. Їсти їх можна хоч весь тиждень. Ті, кого теща нагодувала не доскоху, знайшли, чим поласувати на Масляній в рідному СНАУ! Млинцями цього року пригощали

і були щасливі! Так що кому на канікулах морози перешкодили погуляти на свіжому повітрі – ласкаво запрошуємо.

Лариса Самсоненко

спартакіада

І розумні, і спритні, і сильні

Щоб досягти досконалості, людині замало бути розумною, потрібно ще дбати про свою фізичну форму. Бо, як твердить відоме прислів'я, у здоровому тілі – здоровий дух, а відомий російський класик не дарма говорив про те, що в людині все повинне бути прекрасним (ну, далі ви знаєте...). А ще треба зазначити, що здорові, міцні тілом та духом, не схильні до всіляких болячок і відсидок «на лікарняному» працівники – то просто мрія кожного роботодавця.

Напевне, з огляду на це в нашому університеті велика увага приділяється фізичній культурі та спорту, причому не тільки для студентів, а й для співробітників, багато хто з яких регулярно займається улюбленими видами спорту в різноманітних секціях. І зрозуміло, що без змагань спорту як такого не існує.

Вже традиційним взимку є проведення в СНАУ спартакіади «Здоров'я». Цього разу вона відбулася 2-3 лютого в таких видах спорту: міні-футбол, волейбол, настільний теніс, шахи, дартс та бадмінтон.

За результатами спартакіади, абсолютним чемпіоном у шахах вже вкотре став доцент кафедри теоретичної та прикладної економіки В'ячеслав Пилипенко, у дартсі переможцем виявився Володимир Ликов (коледж СНАУ), а приз глядацьких симпатій у волейболі дістався доценту кафедри тракторів та с.-г. машин Віктору Руденку.

Вітаємо наших чемпіонів, а також всіх викладачів і співробітників – учасників спартакіади! І навіть якщо вам не дісталось призов, все одно ви – переможці, адже головне – це здоров'я, сила, спритність, тобто, все те, що досягається регулярними тренуваннями і чого ні за гривні, ні за долари не купиш.

Олена Мовчан

оголошення

Всім всім всім!

Час подбати про свою фігуру. В цьому вам допоможе фітнес-центр, який відкрився нещодавно в СНАУ, у спорткомплексі стадіону на 2-му поверсі. Запрошуємо всіх бажаючих!

Наука й життя Сергія Панченка

Згідно з Указом Президента України №891/2009 від 3 листопада 2009 р. доцент кафедри садово-паркового та лісового господарства Сергій Михайлович Панченко став лауреатом щорічної премії Президента України для молодих вчених 2009 року за цикл наукових праць "Пріоритети охорони фіторізноманіття заповідних територій на популяційному, видовому та екосистемному рівнях (на прикладі Новгород-Сіверського Полісся)". Сергій Михайлович закінчив наш виш у 1995 році. Кандидатську дисертацію на тему «Флора, рослинність та популяції модельних видів рослин Старогутського лісового масиву (Сумська область)» захистив у 2000 році в Інституті ботаніки ім. М.Г. Холодного. Після закінчення аспірантури з вересня 1999 р. – асистент, а з 2002 року доцент кафедри ботаніки і фізіології рослин, а з 2008 року – доцент на новоствореній кафедрі садово-паркового господарства. Роботу в університеті суміщає з роботою в національному природному парку «Деснянсько-Старогутський», де працює на посаді старшого наукового співробітника. Більше 3-х років був заступником директора цього парку з наукової роботи та рекреації.

Сергію Михайловичу, дозвольте Вас привітати з нагородою! Розкажіть трішки про свою роботу.

Робота має природоохоронний характер. Менеджмент заповідних територій - надзвичайно складна задача. На охорону дикої природи виділяється відносно мало коштів, в цій сфері зайнято не так багато людей. Тому найчастіше, щоб охороняти природу, ми створюємо заповідні об'єкти і туди не втручаємося, думаючи, що у природі все прийде в норму. Насправді не так. Причин цьому багато: малі площі самих заповідних територій, впливи глобальних процесів, як то забруднення атмосфери, зміни клімату. Більшість заповідних територій була раніше в користуванні. Наприклад, на луках і у лісах косили сіно. Після припинення сінокошення луки і галявини заростають, і це призводить до вимирання світлолюбних видів рослин. У деяких випадках практику сінокошення потрібно продовжувати, навіть якщо вона економічно не вигідна. Такі заходи вимагають багато сил і коштів, а маючи обмежені ресурси, потрібно визначитися із першочерговими завданнями. Саме це я і намагався зробити в своїй роботі щодо рослин.

Щось вдалося реалізувати?

Так. Мені пощастило працювати у складі колективу, який розробляв проекти створення та організації території НПП «Деснянсько-Старогутський». Парк створено 10 років тому. Радий, що в цьому є й частинка моєї праці. У 2009 році цей національний природний парк увійшов до всесвітньої мережі біосферних резерватів ЮНЕСКО. Окремі рекомендації по догляду за лісом реалізовані в національному парку, закладено екологічні стежки, проводиться екологічний табір для юннатів. Зібрані відомості стали в нагоді під час підготовки третього видання Червоної книги України. А зараз збираюся подати методичні вказівки по виконанню курсової роботи по лісознавству, де також багато результатів роботи в цьому напрямку.

Вам, напевно, вже доводилося брати участь у конкурсі на здобуття премії Президента для молодих вчених?

Ні. Навіть цього разу все трапилося для мене несподівано. Валентин Юрійович Жемчужин, голова ради молодих вчених нашого факультету (агрономічного - прим. ред.) сказав, що на черговому засіданні висунули мою кандидатуру до участі у цьому конкурсі. Так що, мовляв, готуй документи. Щоправда, його я тоді не послухався. Готувати документи почав тільки після розмови з Тетяною Іванівною Фотіною.

Ви кілька разів говорили про підготовку документів як про щось страшне. Дійсно так?

Я з усією певністю можу сказати, що страшного там немає нічого. Потрібна чіткість і систематичність. Я навіть складав календарний план роботи. На кафедрі ботаніки Юліан Андрійович навчив основам діловодства і звітності. До речі, а чому Ви не запитуєте про вчителів?

Тепер запитую. Кого вважаєте своїми вчителями?

Я відповім у хронологічному порядку. Батьки випили мені журнал «Юний натураліст», коли я ще до школи не ходив. Більше дивився картинки. У дитинстві з батьком саджали за городом біля річки верби, і він мені пояснив, що є любителі і губителі природи. Згадаю і першу вчительку Образову Лідію Іванівну у Вирівській восьмирічці, вчителів біології вже в Конотопській третій школі - Любов Іллівну та Людмилу Іванівну. З їхньої легкої руки я всі роки брав участь у міській олімпіаді з біології. У Сумському сільгоспінституті весь курс зачаровано слухав лекції з фізіології рослин Юліана Андрійовича Злобіна, встигав записувати за Галиною Олексіївною Жатовою. У нашій 4-ї групі були теплі стосунки із доцентами кафедри рослинництва Зінаїдою Яківною Дутченко та Ларисою Тимо-

фіївною Глущенко. В аспірантурі навчався у Ю.А. Злобіна. Він, щоб навчити методів класичної ботаніки, направив в лабораторію заповідної справи «під крило» до Тетяни Леонідівни Андрієнко. Фактично у мене в аспірантурі було два наукових керівники. Найбільше я їм вдячний за те, що тепер бачу сенс у своїх заняттях. Наступне запитання, напевне, буде про колектив?

Так. Розкажіть про свою роботу в національному природному парку.

Трудову книжку мені виписали вперше у національному природному парку «Деснянсько-Старогутський», куди я у 1999 році влаштувався молодшим науковим співробітником. Хоча весь час мені вдавалося поєднувати роботу на кафедрі ботаніки СНАУ та в парку. Таке поєднання практики з теорією дуже корисне. У парку в мої обов'язки входить проведення ботанічних досліджень в рамках Літопису природи. Також виконую окремі доручення еколого-освітнього характеру, займаюся дослідницькими проектами зі школярами. До роботи долучаю студентів-дипломників, а результати своїх досліджень використовую в навчальному процесі.

А хто перший привітав Вас з нагородою? Пам'ятаєте?

Звичайно. Це Юрій Іванович Данько – голова ради молодих вчених університету. Він найбільше переживав, постійно слідкував за всіма етапами конкурсу через Інтернет. Власне, від нього я й довідався про присудження Премії.

Невже й справді самостійно не слідкували?

У цей час відбувалися інші важливі події, наприклад, конференція з інаугурації НПП «Деснянсько-Старогутський» у якості біосферного резервату, коли нам вручали сертифікат ЮНЕСКО.

Як відбувалася сама церемонія, як відсвяткували?

Все проходило в урочистій обстановці у конференц-залі Секретаріату Президента на вул. Банковій. Президент особисто нас поздоровив, коротко зупинився на окремих роботах, кожному із 77 лауреатів вручив пам'ятний знак та посвідчення, міцно тиснув руку, вітав і бажав успіхів. З вітаннями виступили Б.Є. Патон – президент НАН України, віце-прем'єр І.В. Васюник та міністр у справах сім'ї, молоді та спорту Ю.О. Павленко. Церемонія зайняла близько 2-х годин, пройшла чітко за регламентом.

Відзначив я цю подію у лабораторії заповідної справи Інституту ботаніки ім. М.Г. Холодного НАН України - випили з колегами по келиху шампанського. Від завідувачої і наукового наставника Тетяни Леонідівни Андрієнко отримав пам'ятний подарунок – щойно з друкарні книгу про комахоїдні рослини України. До речі, Тетяна Леонідівна як автор передала цю книгу і до бібліотеки нашого університету.

Які маєте творчі плани?

Хочу продовжити традицію і в черговий раз провести екологічний табір «Деснянські зорі-2010» у серпні. Думаю також здійснити кілька експедиційних виїздів по Сумській області. Багато планів у національному парку.

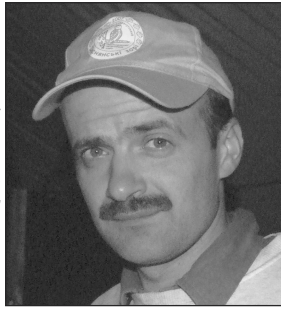
Можна задати вам кілька традиційних запитань про улюблену страву, книгу та фільм?

Улюблена страва? Вдається мені смажена картопля, із задоволенням готую галушки та запіканку. З книгою важче. Нехай буде книга Джеральда Даррела «Моя семья и другие звери». Люблю науково-популярні фільми про природу нашої планети.

Що можете побажати студентам та своїм колегам - молодим вченим?

Займатися улюбленою справою і бути корисними суспільству. Щоб з часом було не тільки що згадати, а й дітям розповісти.

3 лауреатом спілкувалася
Олена Мовчан

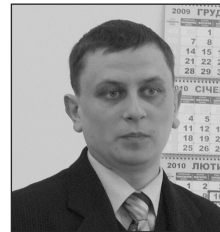
Молочний сектор регіону: стан та перспективи розвитку

З такою назвою в інституті економіки та менеджменту нещодавно відбувся круглий стіл, організаторами якого стали Центр стратегічних досліджень АПК нашого університету та головне управління агропромислового розвитку облдержадміністрації. До вашої уваги пропонуються тези виступів основних учасників заходу.

Заступник начальника головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Юрій Костюк:

Сумська область виробляє майже 456 тис. т молока, що з урахуванням норми споживання на душу населення (380 кг/рік) повинно повністю задовольняти існуючі потреби. Але населення споживає на сьогодні трохи більше 210 кг/рік. Виникає питання, як вирівняти ці показники за умови достатнього виробництва. Це одна, але не єдина проблема галузі. Тому такий круглий стіл - це можливість обговорення і визначення шляхів вирішення окремих проблемних питань.

Начальник відділу організації виробництва та маркетингу продукції тваринництва головного управління агропромислового розвитку Віталій Підпригора:

Молочне скотарство області характеризується постійним скороченням корів у сільськогосподарських підприємствах. За період 2000-2009 рр. їх чисельність зменшилася з 107,3 до 39 тис. гол. Нині молочне поголів'я утримується у 181 підприємстві.

У минулому році 5 районів області перевищили 4-тисячний рубіж з надоею молока на корову, 9 підприємств отримали надій на корову більше 5000 кг. Для забезпечення високої продуктивності худоби, зменшення енерговитрат у 17 господарствах використовуються мобільні кормозмішувачі. Кошти для розвитку галузі з обласного бюджету не виділялися.

Директор СВК «Агрофірма «Перше травня» Сумського району Анатолій Степанченко:

СВК «Агрофірма «Перше травня» виробляла до 189 тонн сиру, його було достатньо, щоб продавати на нашому ринку та експортувати. Основною країною-покупцем була Росія. Зараз відсутній експорт, тому виробляється сир утричі менше.

Інвестора у СВК «Агрофірма «Перше травня» немає. Орної землі – трохи більше 2 тис га, луків нема, тому головна проблема з приходом весни – чим годувати корів 3-4 місяці, поки виросте кукурудза. Підприємство у 2009 році виробило 3700 тонн молока, з яких 2100 т реалізували Шосткинському мискомолзаводу, 800 т – Сумському молокозаводу, 800 т – переробили в господарстві.

3 січня почав працювати молокопровід на 120 голів – відтепер маємо молоко вищого сорту. У планах побудувати молокопровід ще на 240 голів. Ціна продажу молока нині складає 3,9 грн. за кг, що є достатньо для діяльності галузі.

Завідувач кафедри розведення та селекції тварин, д.с.-г.н., професор Леонтій Хмельницький:

Якість молока визначається, в першу чергу, вмістом у ньому жиру і білку. Ці якісні показники молока повинні визначатися по кожній корові хоча б один раз на місяць. Наші дослідження показали, що білковість у молоці знизилася на одну десяту – це досить вагомий показник.

Щоб відновити показник вмісту білку, необхідно, щоб пройшло кілька поколінь. На ринку реалізації спермопродукції з'явилася велика кількість фірм, що пропонують неякісну

продукцію. Ціна продукції, яка гарантовано може підвищити якість молока, сягає 20 євро.

Начальник відділу харчової та переробної промисловості головного управління промисловості та розвитку інфраструктури Інна Чудеса:

Молокопереробна галузь області налічує 8 підприємств. У 2009 році потужності переробних підприємств були завантажені майже на 50%, що на 7% менше 2008 року. Було вироблено 5,3 тис. т молока, що на 52% менше рівня попереднього року. Кисломолочних продуктів було вироблено 7,1 тис. т. (-31%), масла вершкового – 4,7 тис. т (-13%). Виробництво жирних сирів збільшилося на 6% до 22 тис. т. Основними експортерами продуктів були сири жирні та сухе молоко. Експортні потоки спрямовувалися до РФ, Молдови, Вірменії, Білорусі, Казахстану, Ізраїлю, Марокко та інших країн. За підсумками минулого року, підприємствами галузі було експортовано 20% загальнообласного виробництва продукції на суму більше 8 млн. дол. США.

Заступник начальника інспекції з якості та формування ресурсів сільськогосподарської продукції облдержадміністрації Алла Боронос:

Із загальної кількості молока, яке надійшло у 2009 році на молокопереробні підприємства області, 145,1 тис. т – це молоко, закуплене у сільгоспідприємств, решта - 157,8 тис. т. – у господарств населення. У 2009 році молокопереробні підприємства відчули дефіцит молока. Такий фактор не міг обминати закупівельні та споживчі ціни. За статистичними даними, середня річна ціна на молоко за 2009 рік склала 1769,4 грн/т. Встановлюючи закупівельну ціну, перш за все, необхідно керуватися галузевими рекомендаціями, відповідно до яких порядок оплати за молоко залежить від гатунку і базисних показників (тобто вміст білка у молоці має становити 3%, вміст жиру – 3,4%).

Професор кафедри технології молока та молочних продуктів, д.вет.н. Вікторія Касянчук:

Діяльність молочного сектору спрямована на вирішення двох основних завдань: отримати економічну вигоду та задовольнити потреби споживача. А споживачу потрібна якісна та безпечна продукція. Терміни «якість» і «безпечність» ідуть паралельно. Якщо показники якості можна певним чином балансувати, то показники безпечності необхідно суворо дотримуватися.

За умови претендування на членство у ЄС необхідна повна скерованість ринку: законодавство, стандарти, технічні вимоги. Необхідно впроваджувати системи контролю і вводити концепцію «від ферми до столу», вирішити проблеми забруднення ґрунту, води, повітря, здійснювати суворий контроль за використанням лікарських засобів.

твоє здоров'я

Годинник смерті

Чи знаєте ви, що від наслідків тютюнопаління кожного року помирає до 5 млн. жителів Землі, що значно перевищує кількість людей, які щорічно гинуть від СНІДу, малярії та туберкульозу. І згодом ця цифра буде тільки зростати, якщо ситуацію не вдасться переломити. У цьому столітті жертвами цигарок можуть стати більше 1 млрд. людей, що в 10 разів більше, ніж аналогічний показник ХХ століття. В Україні ситуація із вживанням тютюну виглядає гнітюче - за даними Укрстату, споживання цигарок з 201 млрд. штук у 1985 році до 2009 року зросло більш ніж у два рази - до 413,8 млрд., а кількість курців збільшилася на 440 тис. чоловік. Наша країна посідає одне з перших місць у світі за кількістю підлітків-курців - за найбільш оптимістичними оцінками, їхня кількість перевищує 3 млн.! За приблизними оцінками, в Україні палять до 65% чоловіків і більше 20% жінок - цей показник впритул наближається до китайських і індонезійських даних, які викликають тривогу у борців з тютюном. При цьому тютюнової виробі залишаються доступними для всіх груп населення.

Чим страждають люди, що вживають нікотин?

Рак легенів
Паління - причина третини всіх смертей від злоякісних захворювань. Якщо ви щодня викурюєте більше 10 сигарет, то тим самим у 24 рази підвищуєте ймовірність захворіти на рак легенів. Нагадаємо, що саме паління тютюну в 90% випадків є причиною смерті від раку легенів, а попадання в організм людини набору канцерогенних речовин, що утворюються при згоранні тютюну, призводить до низки інших, не менш небезпечних, захворювань.

Хронічний бронхіт
При цьому захворюванні дихальні шляхи, що ведуть до легенів, звужені і пошкоджені, а більша частина легеневої тканини зруйнована. До моменту, коли з'являється задишка, майже вся поверхня слизової бронхів зруйнована. Тільки в минулому році від хронічного бронхіту в нашої країні померло понад 30000 чоловік. Ти можеш бути наступним.

Хвороби серця й судин
Причиною раптової смерті людей, на тлі загального благополуччя, є спазм судин внаслідок паління і як наслідок - ішемічної хвороби серця (ІХС). У нашої країні в квітучому віці

основною причиною смерті є ІХС. Люди, що палять, вмирають в два рази частіше тих, хто не палить.

Вплив паління на статеву функцію

У 3 рази частіше зустрічаються випадки імпотенції у чоловіків в порівнянні з тими, що не палять. Фригідних жінок серед курців у 2,5 рази більше. Це пов'язано з тим, що нікотин викликає звуження судин статевих органів.

Вплив паління на здоров'я жінки

Жінки, що палять, частіше бувають безплідними. Крім цього, швидше настає менопауза. Це свідчить про те, що паління несприятливо впливає на функції яєчників. У таких жінок підвищений ризик спонтанного абортів, кровотечі під час вагітності. Жінки, що палять, у кілька разів швидше старіють.

Маса тіла дитини, народженої матір'ю, що палить, приблизно на 200 грамів менше. У цих діточок частіший ризик смерті в ранньому віці. Це пов'язано з ослабленням і затримкою розвитку плоду через токсини, що входять до складу сигарет.

Шкіра, зуби, дихання
Дим сигарет має огидний запах, який міцно в'їдається в одяг, просочує шкіру і дихання. У вас є всі шанси отримати жовто-сірі зуби, поганий запах з рота, від якого не позбавлять ні полоскання, ні жуйка - цілувати курця - все одно, що виллизувати попільничку. Шкіра рук і обличчя через нікотин набуває жовто-сірого кольору, а незабаром буде нагадувати зморшкувате печене яблуко.

Крім того, життя курця зазвичай на 10-15 років коротше, ніж у людини, що не вживає тютюну.

Тож запам'ятайте – палити не модно. Модно бути здоровими!

Лариса Самсоненко

Михайлу Яковичу Довжику – 55!

закінчення. початок стор 1

тою. Має 5 підручників та навчальних посібників з грифом Мінагрополітики України.

Крім того, Михайло Якович - чуйна людина. Прислухається до співробітників кафедри та факультету, намагається допомогти своїм підлеглим вирішувати різні питання. Він організував дружний працездатний колектив кафедри, який в змозі вирішувати завдання по вихованню студентів, методичній та науковій роботі. Суворий до студентів-нероб та доброзичливий і уважний до інших.

Таран Олександр, випускник фа-

культету інженерно-технологічного, екс-голова профкому студентів та аспірантів СНАУ:

Перш за все, Михайло Якович - сильний педагог і кваліфікований викладач. Навчальний матеріал подавав на високому рівні. Позитивні сторони — якісне донесення інформації, яка є актуальною для сьогодення. Побажання: подальших успіхів у житті та роботі!

Святкові дні завжди проходять швидко, ніж будні. А якщо вони ще й багаті пода-

рунками, то просто пролітають, залишивши в пам'яті приємні спогади. Так тримати, шановний ювіляре!!! А творчий колектив редакційної колегії "Вісника" приєднується до усіх щирих побажань і зичить Михайлу Яковичу професійних злетів, міцного здоров'я та активного довголіття і побільше радості у повсякденному житті, бадьорості духу на довгі роки!

Цікавились життям ювіляра

Світлання Плавинська та

Лариса Самсоненко

Скрябінські читання

Взірець служіння професії

Виховання молодшої людини, висококваліфікованого спеціаліста в умовах вищого навчального закладу – це складний і багатогранний процес, який потребує використання різних методів та способів. Адже студентська пора – це не тільки підготовка до завтрашнього дня, не просто чекання його. Це вже сьогодні – яскраве, змістовне життя. Це напружена, творча праця, активна громадська робота. Власний багаторічний досвід показує, що на лекціях і лабораторно-практичних заняттях слід час від часу звертатися до витоків науки, до визначення особистостей, які важкою працею, нерідко надто дорогою ціною – власним життям – розкривали наукові таємниці, рятуючи цим мільйони інших людських життів.

В історії ветеринарної паразитології відомі імена вчених, лікарів (Матузенко В.А., Кіричак В.С.), які проводили досліди навіть на собі – заражали себе збудниками паразитів, а потім описували симптоми хвороби, визначали інвазійні стадії гельмінтів, розкривали життєві цикли і терміни розвитку збудників інвазійних хвороб.

Природно, такими прикладами виховується повага студентів до науки, до її творців, гордість за авторитет вчених, і особливо людяність, яка є такою необхідною у професії лікаря ветеринарної медицини.

Таким чином відбувається певна стимуляція зацікавленості і бажання у студентів вивчати паразитологію, аби у майбутній професійній діяльності вони не виявляли таку неосвіченість і паразитологічну необізнаність та неграмотність, яку в минулому столітті довелося долати в лікарських колах засновнику гельмінтології К.І. Скрябіну. Навіть від маститих лікарів йому доводилося чути, що вишукувати метод боротьби з волосоголовцем – це означає сприяти регресу медицини.

У багатьох студентів розвиваються творчі почуття, бажання звертатися до спеціальної літератури, заглиблюватися в суть проблеми, брати безпосередню участь у науково-дослідницькій роботі. І задача викладача - «розпалити» у студента пристрасть до науки.

Вже стало доброю традицією проводити на факультеті ветеринарної медицини «Скрябінські читання». За ініціативи завідувача кафедри паразитології та токсикології доктора ветеринарних наук, професора Дахно І.С., співробітників кафедри доцентів Ємця О.М., Дахно Г.П., Рисованого В.І., аспірантів Лазоренко Л.М., Негреби Ю.В., Савчук І.М., Лукаш В.М. за підтримки декана факультету, доцента Нечипоренко О.Л. в аудиторії збиралися студенти 3, 4 та 6 курсів факультету ветеринарної медицини.

«Скрябінські читання» були присвячені вшануванню видатного вченого, педагога, громадського діяча, академіка Костянтина Івановича Скрябіна до 131-річчя з дня народження.

Присутні, затамувавши подих, слухали доповідь про основні етапи життєвого шляху «людини титанічної праці», - академіка К.І. Скрябіна. Науковий доробок вченого – це десятки томів книг і фундаментальних монографій, більше як 800 наукових статей, сотні яскравих доповідей. Основні праці К.І. Скрябіна і його учнів – «Основи цестодології» - 7 томів, «Ос-

нови нематодології» - 23 томи, «Трематодози тварин і людини» - 25 томів.

Костянтин Іванович зробив значний вклад у вивчення морфо-систематичних і фауністичних проблем гельмінтології. Особисто він відкрив і описав більше 200 нових видів гельмінтів, які відносяться до чотирьох класів.

Серед учнів академіка К.І. Скрябіна десятки тисяч біологів, медичних і ветеринарних лікарів в Росії, Україні, Середній Азії та за кордоном.

Великий інтерес викликали доповіді студентів-гуртківців та аспірантів кафедри за результатами науково-дослідної роботи: «Гідагіроз кішки у приватному господарстві Сумської області» (Гапоненко С., Ковалевський С., студенти 6 курсу ФВМ), «Дирофіляріоз собак у приватних господарствах Полтавської і Сумської областей» (Коток А., Мігаль А., студенти 4 курсу ФВМ), «Морфологічні та екологічні особливості клопів Cimex lectularius» (Сенченко А., студентка 4 курсу ФВМ), «Діагностика трихinelозу у щурів при експериментальному зараженні» (Левченко Г., студентка 6 курсу ФВМ), «Поширення опісторхозу в Дніпровському осередку» (Лукаш В., аспірантка), «Теніоз пізіформний у kota приватного господарства м. Суми» (Линок К., студентка 4 курсу ФВМ), «Морфологічні особливості гачків протосколеків Echinococcus granulosus від свиней із Донецької області» (Проскурна І., студентка 2 курсу ФВМ), «Паразитози свиней в умовах приватного господарства «Мрія СК» Сумського району» (Яременко І., студентка 4 курсу ФВМ), «Гастрофіліоз коней в господарствах Сумської області» (Дяченко В., студентка 4 курсу ФВМ), «Поширення стронгілятозів органів травлення у великої рогатої худоби» (Шевченко І.В., студентка 6 курсу ФВМ), «Антипротозойні засоби» (Тимошенко А., студент 6 курсу ФВМ). Доповіді супроводжувалися демонстрацією слайдів, які були виготовлені при проведенні науково-дослідних робіт.

Із заключним словом виступив професор І.С.Дахно, який відмітив, що проведення «Скрябінських читань» є тією невеличкою часткою, внеском у скарбницю виховання молодшої людини – лікаря ветеринарної медицини, громадянина, бо Костянтина Івановича Скрябіна можна назвати взірцем служіння професії.

Г.П. Дахно,

доцент кафедри

паразитології та

токсикології

стосунки

Подарунки: а навіщо?..

«Февраль. Достать чернил и плакать! Писать о феврале навзрыд» - і знову переконуємося, що Пастернак мав рацію: саме ці його рядки – найперше, що приходить на думку при слові «лютий». А що, хіба не так? Заметіль-хуртовина силпе мокрим снігом в обличчя, змінюючись відлигою з супутньою ожеледицею – наскрізь промокле взуття, застуди, зниження імунітету, підвищений ризик травматизму – інколи навіть з дому виходити немає ніякого бажання, а символом домашнього затишку стає тепла ковдра та чашка гарячого чаю чи кави... Та попри всі негаразди нашою свідомістю ця пора року все одно сприймається як радісна та позитивна. Чому? Правильно, саме тому, що якраз на цей період припадає ціла низка улюблених народом свят – День святого Валентина, 23 лютого та 8 березня.

Радісна метушня в магазинах – і все задля однієї мети: подарунки, подарунки, подарунки...

Що ж таке, власне, подарунки? Перш за все – це засіб контакту між людьми, до того ж, один з найдревніших. Коли наші далекі предки ще ходили в шкурах і жили в печерах, обмін подарунками був досить прямим і простим: ти мені – шкуру, я тобі – корінців, ти мені – вепрові ікла на намисто, я тобі – смаженої мамонтьятинки ... Або навіть так: ти мені – і шкуру, й ікла, і мамонтьятинки, а я тобі дітей буду народжувати. Ну ладно вже – й корінці збиратиму.

З плином часу все якось ускладнилося й продовжує ускладнюватися. З'явилися гроші. А у людини, крім примітивних інстинктів і потреб, виникли складні новоутворення на кшталт потреби у повазі, у самоповазі, у

визнанні соціумом. І, хоча подарункова комунікація теж ускладнилася, все ж такі базові закони діють, як і раніше, тобто, щось даруючи, ми тим самим хочемо отримати щось і для себе. Що ж саме? Давайте розбиратися разом.

Якщо Вам спало на думку ошачливити когось подарунком, то для того, щоб вдало його вибрати, потрібно вчасно, правильно і найголовніше – чесно відповісти собі на питання: «А навіщо це мені?» і «Що я хочу за це?»

Отже, «навіщо» і «що я хочу»?

Найперше – треба усвідомити і не лякатися цієї думки, що, роблячи людині подарунок, ми, перш за все, прагнемо зробити приємне собі, як це не парадоксально. Основними нашими потребами, які можна задовольнити врученням подарунків, є потреба у коханні, визнанні, увазі, завоюванні певного статусу – у соціумі чи в якійсь одній людині.

І не все так просто, як може здатися на перший погляд. Інколи трапляються розчарування, особливо, коли все сприймається занадто прямолінійно і подарунком планується купити собі кохання, вірність, дружбу, ексклюзивну увагу. Це неможливо в принципі, якщо бути відвертими, а всілякі варіанти на кшталт «товар-гроші-товар» ми навіть не розглядаємо. Інша справа, що, роблячи людині подарунок, ми ніби кажемо цим жестом: «Ти мені потрібен», «Я бажаю тобі тільки найкращого», «Я хочу, щоб ти посміхнулася», а натомість отримуємо радість в її очах, позитивні емоції, щирі вдячність, а це й є найвірнішою прикметою того, що з подарунком ми таки вгадали, і, погодьтеся, вартє будь-яких грошей!

Щасливих вам свят!

З подарунками розбиралася
Олена Мовчан